

- формування звітів про стан інформаційних об'єктів;
- сигналізації про події;
- запам'ятовування інформаційних об'єктів СЕДО;
- вибору інформаційних об'єктів СЕДО;
- знищення інформаційних об'єктів СЕДО.

Кожний АК асоційований з одним ІС та з одним чи більше КС.

Наведена модель СЕДО дозволяє реалізувати автоматизовану систему, що забезпечує погоджену роботу людей і підрозділів в системі електронного документообігу військової структури. Така модель спроможна забезпечити підтримку життєвого циклу всіх інформаційних об'єктів, що складають електронні масиви службової інформації будь-якого підрозділу [1].

Список використаних джерел:

1. Беспяньська, Г. В. Діловодство: навч. посіб. для дистанц. навч. / Відкритий міжнародний ун-т розвитку людини "Україна"; Г. В. Беспяньська. – К. : Університет "Україна", 2005. – 418 с.
2. Головань, С. М. Документаційне забезпечення робіт із захисту інформації з обмеженим доступом : підруч. / С. М. Головань [та ін.]. – Л., 2005. – 84 с.
3. Документування у менеджменті / О. Г. Кірічок [та ін.]. – К. : Центр навч. літератури, 2005. – 216 с.
4. Кулицький, С. П. Основи організації інформаційної діяльності у сфері управління : навч. посіб. / С. П. Кулицький ; Міжрегіон. акад. управл. персоналом. – К. : МАУП, 2002. – 222 с.
5. Матвієнко, О. В. Представлення інформації в автоматизованих документно-інформаційних системах : навч. посіб. / О. В. Матвієнко. – К. : НТУ, 2001. – 130 с.
6. Про електронні документи та електронний документообіг : Закон України // Відомості Верховної Ради. – 2003. – № 36. – Ст. 275.

Поліщук К.О.,

магістрант факультету мистецтв Київського університету культури;

Науковий консультант: Тригуб О.Л.,
м. Миколаїв

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ЕКОНАПРЯМУ В СУЧАСНОМУ ДИЗАЙНІ ОДЯГУ

Формування екологічного підходу в дизайні почалось у 1970-ті як реакція на науково-технічну революцію. Його мета – проектування і створення продукції сумісної з довкіллям, що означає зниження аж до повного усунення негативного впливу на екологічне середовище шляхом використання

альтернативних ресурсів та енергії, а також нетоксичних, уже перероблених або призначених для переробки матеріалів та відновлювальних процесів виробництва.

Проблематика, яку сьогодні окреслює термін «екологічний дизайн» стикається з різними сферами виробництва і наукового знання, – починаючи з промислового дизайну, архітектури та прикладної екології, закінчуючи сучасними дослідженнями у галузі філософії, медицини, психології, соціології та педагогіки. Не дивно, що в даний час немає чітких меж, які визначають і відокремлюють цей вид діяльності, а також критеріїв, які можуть бути застосовані до конкретного продукту екологічного проектування [1, с. 15].

Новий напрям дизайн-проекування предметів оточуючого середовища не зміг залишитись осторонь індустрії моди. Адже: «Мода тримає дзеркало перед суспільством, показуючи, що відбувається в економічному, культурному, соціальному та екологічному плані», – каже професор Ділі Вільямс із Центру стабільної моди в Лондонському коледжі моди. «Вона також пов'язана з деякими найбільшими екологічними та соціальними проблемами, з якими ми стикаємося в глобальному масштабі, включаючи зміни клімату та сучасне рабство» [5].

На даний час існують бренди одягу, які використовують методи екологічного дизайну задля зміни майбутнього текстильної промисловості на більш свідомі та дружні до довкілля. До таких методів можна віднести переробку споживаного одягу для зменшення використання ресурсів (upcycling), використання біодеградуючих текстильних матеріалів для зниження впливу на довкілля, а також використання барвників рослинного походження замість отруйних хімічних речовин для поліпшення експлуатаційних характеристик тканини.

До яскравих прикладів успішного просування еко-брендів можна віднести: серед зарубіжних представників – Stella McCartney (Великобританія), Enamore (Великобританія-Канада), People Tree (Великобританія-Японія), Mark Liu (Австралія-Великобританія), Patagonia (США), Deborah Lindquist Eco Fashion Brand (США), Melissa (Бразилія); серед вітчизняних – Azava, Church of Upcycling, COOM, Golub Upcycled Denim Project, Ksenia Schnaider, RCR Khlomenko, Remade, UliUlia, Гореть.

Дизайнер Stella McCartney – один з найперших та найактивніших представників даного напрямку. Вона повністю відмовилась від використання в роботі сильнодіючих токсичних барвників, шкіри та хутра. Для виготовлення своїх колекцій застосовує шкірозамінник (він виробляється із сполучення еластичного матеріалу з акрилових та полімерних волокон – Birko-flor, суміші поліуретану з бавовною, який надає міцності матеріалу, та пластика, який утилізується. Шуби – імітація хутра із ниток, скручених за спеціальною технологією. Взуття виготовляється із вінілу чи штучної шкіри, інші аксесуари із тканини або рафії – волокна з листя пальм, що зростають в Африці та на

Мадагаскарі. Із останніх інновацій – створення кашемірових виробів із невикористаних залишків хутра кіз з фабрик.

RCR Khomenko і Church of Upcycling – два бренди київської дизайнерки Ясі Хоменко. Яся одна із перших почала працювати з апсайклінгом в Україні і довела, що з цією технікою можна створювати гарні дизайнерські речі, які легко впишуться у реальні гардероби. Дизайнер переробляє старі сорочки, додаючи на них принти-ілюстрації, а також шиє сукні з вінтажних тканин.

СООМ – це нетиповий бренд на українському ринку. Марка виготовляє тільки чорні і білі футболки різного крою без принтів, бірок і логотипів із натурального шовку, льону та органічної бавовни. Бренд не випускає сезонні колекції і не звертає уваги на тренди. Дизайнери СООМ, так само як і Azava, працюють у ніші сталої моди (sustainable fashion) і презентують нові фасони футболок, коли вважають за потрібне.

Бренд UliUlia був заснований Юлією Кордюковою в 2013 році. Використання як сировини матеріалів, які вже були у вжитку, дозволяє дизайнерці більш раціонально застосовувати природні ресурси і боротися з забрудненням навколишнього середовища текстильними відходами. Юлія починала з виробництва сумок із вінтажної шкіри, а тепер виробляє ще й сорочки, сукні та верхній одяг з раніше використаного деніму. Бренд приймає старий одяг на переробку і часто випускає моделі в єдиному екземплярі [4].

Існує значна кількість новітніх екологічних розробок, які знайшли застосування в дизайні одягу та аксесуарів. Наприклад, виготовлення волокон Lyocell на основі деревини евкаліпта. Дане волокно відносять до різновиду віскози, воно випускається компанією Lenzing Inc в США з 1993 року під назвою Tencel. Особливостями даного матеріалу є гіпоалергенність та екологічно чистий і компактний процес виробництва. Спочатку волокно було створено для виробництва одягу, а на даний момент з нього виготовляють постільну білизну, яка складає значну конкуренцію вже звичному натуральному шовку. Lyocell слугує основою для виробництва волокон SeaCell із використанням морських водоростей та срібла, які надають матеріалу цілющих властивостей.

Також зразком є компанія Sea2see, яка займається виготовленням сонцезахисних окулярів і обрала для виробництва продукції перероблений пластик, який був виловлений з океанічного дна. Для постачання виробництва безперервним потоком матеріалу, компанія пов'язана договірними відносинами з каталонськими портовими властями. Кожен день з двох десятків портів за рибою відпливають рибальські судна. Разом з уловом вони привозять і пластикове сміття. За три дні видобуток перевищує тонну. Так, з кожних 10 кг перероблених відходів виходить нова пара дизайнерських окулярів. Сортуючи сміття, співробітники компанії відбирають ті предмети, які підійдуть для переплавки. Все інше відправляється спеціалізованим підприємством, які аналогічним способом використовують отриману вторинну сировину.

Наприклад, з певної категорії пластикових відходів виготовляються нейлонові нитки [3].

Індустрія моди завжди знаходиться в авангарді змін, але в усьому, що стосується тканин, їх виробництва, вона залишається досить консервативною. Бавовна все ще становить третину всієї тканинної продукції. При цьому тільки 4% бавовни, який використовується в модній індустрії, є «екологічно чистою». Різноманітні неорганічні варіації бавовни несуть на собі тяжкий слід забруднень у вигляді 11% усіх вироблених у світі пестицидів. Окрім того, на виробництво одного кілограма потрібно 20.000 літрів води.

Нині існує певна класифікація тканин, які за певними показниками можна вважати екологічно чистими. Передусім – це можливість поновлювати ресурси, тобто, ця сировина, повинна відновлюватися у відносно короткий строк. Другий чинник – це необхідна площа землі, що затрачена на вирощування певного продукту. Й третій чинник – це кількість хімікатів, що використовуються на всьому технологічному ланцюгу, від вирощування волокна до виробництва готового продукту [2].

Можна навести декілька видів сировини для виготовлення тканин, що відповідають усім вимогам екологічності, й мають великі перспективи розвитку у виготовленні еко-матеріалів: бамбук, кропива, коноплі, морські водорості, зернові культури, евкаліпт, відходи деревообробної, харчової промисловості (зіпсоване молоко, шкіра лосося, рисове лушпиння), перероблених старих рибальських сіток.

Наприклад, конопля – це натуральне волокно, яке культивується з низьким впливом на навколишнє середовище. Вона не потребує пестицидів, синтетичних добрив або генно-модифікованого насіння. Вирощування даної культури покращує здоров'я ґрунту, поповнюючи запас поживних речовин і запобігаючи ерозії. Коноплі мають природно довгі волокна, що є придатними для спінінга з мінімумом обробки. Раніше цей матеріал слугував для виготовлення морських канатів, що свідчить про такі важливі властивості як міцність та стійкість до гниття. Для України ця культура є традиційною і на вітчизняному ринку виробів легкої промисловості представлений різноманітний одяг, виготовлений із волокон конопель.

Компанією NatureWorks LLC (США) була розроблена у 2005 році технологія виготовлення волокон із зернових культур. У процесі виробництва, із зерна кукурудзи вилучається крохмаль і цукор, щоб виготовити волокно за фірмовою назвою Ingeo.

Безсумнівно, екодизайн – це стійкий тренд в модній індустрії. «Зелена» мода та еко-одяг представляють значний інтерес для майбутнього, оскільки пропонують новий менталітет, шанобливе відношення до природи та людини, раціональне використання природних ресурсів. Екологічний дизайн має стати єдиною ланкою між матеріальними потребами людини, культурою суспільства та довкіллям. Через поступову переорієнтацію свідомості споживачів можлива реалізація екологічних принципів і цінностей, таких як

збільшення тривалості використання продуктів виробництва, надання переваги виробам багаторазового використання, створення замкнених циклів виробництва та широкого впровадження рециклу.

Список використаних джерел:

1. Голобородько В. М. Екологічний дизайн: генеза стратегії / В. М. Голобородько, О. В. Бойчук, В. О. Свірко, А. Л. Рубцов // Вісник ХДАДМ. – Харків, 2015. – №7. – С. 15-19.
2. Дерман Л. Екологічний дизайн в контексті модних інновацій та діяльності дизайнерів одягу ХХ -ХХІ століття [Електронний ресурс] / Л. Дерман. – Режим доступу : http://derman.at.ua/publ/ekologichnij_dizajn_v_konteksti_modnikh_innovacij_ta_dijalnosti_dizajneriv_odjagu_khkh_xxi_stolittja/1-1-0-9. – Назва з екрану. – Дата публікації: 09.10.2010. – Дата перегляду: 12.02.2018.
3. Никитина К. Трендовые очки из переработанного пластика [Электронный ресурс] / К. Никитина. – Режим доступа : https://rodovid.me/ethic_clothes_vegan_shoes_ecomoda/trendovye-ochki-iz-pererabotannogo-plastika.html. – Название с экрана. – Дата публикации: 03.11.2017. – Дата просмотра: 12.02.2018.
4. Чуловська Н. Що таке етична мода і чи є вона в Україні? [Електронний ресурс] / Н. Чуловська // The Village : [сайт]. – Режим доступу : www.the-village.com.ua/village/service-shopping/style-things/261117-rechi-etichna-ekomoda. – Назва з екрану. – Дата публікації: 10.08.2017. – Дата перегляду: 19.01.2018.
5. Newall S. 12 best sustainable fashion brands for women [Електронний ресурс] // Independent : [сайт]. – Режим доступу : <http://www.independent.co.uk/extras/indybest/fashion-beauty/womens-clothing/best-sustainable-fashion-brands-women-clothing-ethical-eco-friendly-affordable-london-luxury-a7982316.html>. – Назва з екрану. – Дата публікації: 04.10.2017. – Дата перегляду: 12.02.2018.